

POCISKNY (3) *ai*

N sg f pocisknã (3).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

Którym się rzuca (o broni) (3) : Verutum, Pociskna rohátinká. Mącz 489c.

*Wyrażenie: »pociskna broń« [szyk 1:1] (2): Telum, Bełt/ łtrzała/ cymbulc y wízeláka brón
poćiskna. Mącz 442c, 499a.*

Cf POCISKOWY

KW